

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 93. Quid posit quoad erectiones vovarum ecclesiarum &
beneficiorum, constituendumque in iis jus patronatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

quantum est de jure, concedere ei dimissorias intra primum annum vacantia, sicut poterat id olim, adhuc hodieum in locis, in quibus non est receptum Trid. sub nullius tamen privilegiis aut consuetudinis praetextu non nisi arctatis illas dare potest, ubi Trident est receptum, ne quidem ad primam tonsuram, et si ea dicatur non esse propriè Ordo. Idque, etiam si Capitulum habeat territorium distinctum & exemptum, aut etiam, licet à Metropolitano constitutus fuisset Vicarius Capitularis; ut nec; si sì, qui Episcopi defuncti fuerat Vicarius generalis, ac dare poterat dimissorias, designatus esset à Capitulo in Vicarium Capitularem, intra annum primum hoc exercitium dandi dimissorias non arctatis continuare potest, secus, ac contingit in Vicario Papæ, qui etiam statim post vacancem Secdem Apostolicam dimissorias, etiam non arctatis, ad ordinis à quoconque Episcopo suscipiendo dare potest. Mox tamen ab elapo anno liberè dare potest Capitulum dimissorias, etiam non arctatis; ut etiam intra annum concedere eas potest arctatis ratione beneficii recepti aut recipiendi (quales, qui dicantur, dixi, qu. 512, num. 8.) non tamen arctatis alia de causa quam beneficii; ut si haberet necessario promoveri ad obtinendum gradum in Theologia, qui forte requireret actu clericatum aliquum Ordinem, ut dixi, ibidem. num. 9.) Porro in casibus ubi dimissorias dare licet, Capitulum per seipsum eas dare nequit (nisi forte in casu, ubi omnes Canonici propter haeresin aut metum belli, peitis &c. dilapsi convenire nequivent, & non esset Vicarius Capitularis, Canonorum uno Cathedrali vel paucis remanentibus ille aut isti dare possent dimissorias) sed dare illas spectat ad Vicarium Capitularem, non nisi tamen de speciali commissione Capituli, qu. 513. De cetero dimissoria legitimate concessa à Capitulo Sede vacante per ingressum novi Episcopi (quamvis i.e. per edictum omnes dimissorias datas a prædecessoribus Episcopis aut Capitulo revocare possit, non tamen concessas à Papa vel Nuncio) non exspirant qu. 515. Jam verò Capitulum, vel ejus loco Vicarius eas concedens non arctatis intra primum annum incurrit pœnam interdicti; ut & alios in iurisdictione Episcopali succedentes, concedentes illas ipso jure suspensori esse ab officio & beneficio, ait Garc. citans alios ordinati verò in vim talium dimissoriarum constituti in ordinibus minoribus privantur privilegio clericali, præsertim in criminalibus, non tamen ante sententiam. Constituti in majoribus ipso jure suspenduntur ab executive Ordinum ad bene placitum futuri Episcopi. Hæ pœnae concedentium dimissorias contra decretem Tridentini esti extendantur quoque ad eos, quibus concessæ, etiæ usi non fuerint; hodieum tamen non amplius referuantur absolutioni Papæ. Deiis vide me, quæst. 514.

Quæst. 92. Num Capitulum Sede vacante admittatur ad Comitia Imperialia?

Resp. Et si ad ea admittatur, non tamen Capitulum Ecclesia Archiepiscopalis, cuius Archiepiscopus ad hoc jus habet, non tamen admittitur ad electionem Imperatoris aut Regis Romanorum; cum hoc jus quibusdam Archiepiscopis Germaniae, ratione dignitatis eorum speciali jure competit, quæst. 516.

Quæst. 93. Quid possit Capitulum quo ad Erectionem novarum Ecclesiærum & beneficiorum, & constituerum, in iis juspatoratus?

1. Resp. Primi: Fundationi & constructioni novarum Ecclesiærum & domuum seu conventuum regularium, sive mendicantium, sive non mendicantium autoritatem seu licentiam præbere nequit Capitulum Sede vacante. Dian. p. 8. tr. 4. resol. 68. in fine. C. de Luca. de regular. d. 26. num. 17. Ego qu. 517. Secus est de Ecclesiæ fæcularibus, quæ & ipsa alias ad ædificationem & donationem sui eagent superioris licentia, ut Castrop. tr. 13. d. 2. p. 2. num. 8.

2. Resp. Secundò: Potest quoque ædificanti vel dotanti talem Ecclesiam reservare juspatoratus seu reservationem illius consensu suo, ut pote qui est actus jurisdictionis ordinariæ, autorizare, & quem, cum juspatoratus regulariter subsequatur ædificationem vel fundationem, et si fundator exp̄res id sibi non reservasset, autoritative consentientis in ædificationem vel fundationem, hoc ipso præbūt̄ censetur. Castrop. l. c. num. 9. Garc. de benef. p. 5. c. 9. num. 71. & 79. Azor. inst. mor. p. 2. L. 3. c. 39. q. 1. Barbos. jusp. eccles. L. 1. c. 32. num. 88. & alii apud me. l. c. num. 3.

3. Resp. Tertiò: Posse quoque videtur cri- gere beneficia in aliqua ecclesia. Ut id sequi videatur ex jam dictis; cum sicut fundare ecclesiam, assignata ei doce, unde alatur Rector illius, est fundare beneficium, ita Superior concessa sibi ad hoc autoritate admittens eadem veluti præbita materialia, & approbando conditionem adjectam reservationis juspatoratus, dicitur erigere beneficium, & est causa efficiens illius. Quod ipsum potest Capitulum non secus ac Episcopus. Quamvis contrarium sentire videatur Lotter. L. 1. q. 5. anum. 12. eò quod dedicatio illa temporalium pro beneficio pertinet, non quidem ad Ordinem, seu ad quasi ordinem & dignitatem Episcopi alterius Praelati habentis jurisdictionem quasi Episcopalem per territorium aliquod separatum, & usum baculi & mitra, quæ capitulo non competunt, et si etiam alias Episcopos confirmatus non consecratus possit erigere beneficia; adeoque ea erectione non respiciat necessariò in erigente consecrationem aut benedictionem aliquam. vide me qu. 518.

4. Resp. Quartò: De cetero posse Capitulum juspatoratus, quod ei competit jure proprio, donare alteri loco pio vel clerico, non secus, ac aliis quicunque patronus id potest, etiam non requisito superiore, extra controversiam est. An verò illud donare possit alteri laico sine consensu superioris, & præstare sibi autoritatem quo ad hanc donationem, meritò dubitatur; cum sit species quædam alienationis juris ecclesiastici in manus laicas, & hinc etiam Episcopus ad donandum laico juspatoratus, quod quæ talis habebar, eget autoritate superioris. Dubitatur quoque ob eandem rationem, num autoritatem præstare possit donationi juspatoratus facta ab alio clero alicui laico. Negat hoc Barbos. cum Gratiano. Vide me. q. 519. Illud indubitatum, quod nequeat donare juspatoratus in beneficio alias non subiecto juspatoratus, etiam spectante ad suam collationem; cum ne quidem Episcopus hac ratione sub- jiciendo

iciendo beneficium liberum servituti , concedere possit jus patronatus. Lotter. l. 2. quest. 2. n. 18. Corrad. de benef. l. 4. c. 5. n. 8. Castrop. Barbos. Garc. juxta Trident. Sess. 25. c. 9. iuncta declar. S. Cong. ibid. vide me in foro benef. p. 2. qu. 46.

Quest. 94. Quid possit Capitulum Sede vacante circa presentationem, institutionem, confirmationem, postulationem?

1. **R**esp. ad primum: Ubi jus patronatus spectat ad Episcopum, presentare nequit Capitulum Sede vacante. Castrop. loc. cit. p. 29. num. 8. Fermosin. de capit. sed. vac. quest. 24. n. 9. Pavin. tr. ed. qu. 5. p. 2. num. 3. & 5. Lambert. & plures alii, quos citavi in Vicar. Episc. quest. 520. Idem est de electione contra Lotter. loc. cit. n. 14. & 15. de utroque sententem contrarium estque ratio, quod presentare & eligere , non tam jure communis , quam speciali & per accidens competent Episcopo qua tali, & non spectent ad jurisdictionalia, ut vult Lotter.

2. Resp. ad secundum: Potest Capitulum Sede vacante instituere presentatos, nisi forte id hic & nunc jure quodam speciali spectet ad alium quam Episcopum. Barbos. loc. cit. num. 63. Lotter. loc. cit. num. 21. Fagn. in c. his qua. de major & obed. num. 57. Pirk. ibid. n. 44. & 53. Azor. Garc. &c. apud me, quest. 521. Spontane enim haec ad jurisdictionem ordinariam & maximè necessariam Episcopi adeoque non continentia in se rationem donationis aut gratiae; perque ea nulla fit alienatio, aut praedictum Episcopo. Quod si tamen essent plures presentati, ita ut locus esset gratificationi, non posse Capitulum eiusve Vicarium uni pro altero gratificari; quia haec gratificatione reservatur Episcopi iudicio, & est actus voluntarius, censet Lotter. loc. cit. n. 34. contrarium sentiente Dian. p. 8. tr. 4. resol. 26. cum Meroll. eò quod hoc exercitium libertatis proveniat per accidens ex tacita concessione & permissione ipsius patroni, qui, cum potuisset presentare unum, presentavit plures, dando Capitulo potestatem eligendi & instituendi, quem maluerit ex presentatis.

3. Resp. ad tertium: Pari modo ob eandem rationem, & juxta eosdem AA. confirmare potest electos seu electionem, & eandem infirmare. Non tamen electo administrationem committere tantisper, donec is à superiori confirmetur. Unde etiam oeconomicus ad libitum alterius, etiam ab Episcopo, constitutus respectu ecclesie vacantis inferioris, (secus est, si de consuetudine aut jure speciali debebat deputari oeconomicus,) si eligetur in Praelatum, mox cessare deberet ab administratione, ut Passerin. de elect. c. 33. num. 4. uti & ipse Vicarius capitularis, si eligeretur. Ego for. benef. p. 2. quest. 427. num. 3. iuncto num. 9.

4. Resp. ad quartum: Etsi affirmat Azor. p. 2. l. 2. c. 38. quest. 5. & alii apud Garc. p. 5. c. 7. num. 57. posse Capitulum Sede vacante admittere postulationes, modo nihil objici possit postulato, in quo is egeat indulgentia Papæ, probabilius tamen id ipsum negant alii, (utpote ante quam postulatio jus nullum tribuit postulato ad Praelatum, uti facit electio, sed summo jure rejici possit,) habeat rationem collationis & provisionis omnino liberae & gratiosæ; adeoque his non obstante, quod alias illius sit postulationem admittere, cu-

jis est confirmare, modo & dispensare possit in habilitate , ob quam postulatus erat ineligibilis. Vide me quest. 524.

Quest. 95. Quid possit Capitulum Sede vacante circa collationem beneficiorum?

1. **R**esp. primò: Potestas conferendi beneficia , quæ ad liberam solius Episcopi quæ talis, seu quæ Ordinarii collationem spectat, non transit ad Capitulum Sede vacante. Fagn. in c. cum olim. de major. & obed. num. 34. Laym. ibid. n. 2. Barbos. de jur. eccles. l. 1. c. 32. num. 109. Lotter. l. 2. quest. 2. num. 26. Fermosin. loc. cit. quest. 23. à n. 2. Castrop. tr. 13. d. 2. p. 29. num. 8. Azor. p. 2. l. 3. c. 38. quest. 1. & plures alii citati à me, qu. 525. etiæ enim Capitulum Sede vacante succedit in iis, quæ Episcopo competunt jure ordinario, collationem beneficiorum est unus casus , isque præcius ab ista regula positiva exceptus per c. b. t. & c. unic. ed. in 6. Cujus exceptionis ratio est, quod collatio haec non sit fructus jurisdictionis, pro ut est institutio & confirmatio , adeoque etiæ potestas conferendi obveniat Episcopo eodem tempore, quo cætera jurisdictionalia, non tamen competat ei jure Magistratus. Lotter. loc. cit. num. 13. & 17. sed est fructus dignitatis Episcopalis. Castrop. Barbos. LL. cit. Lotter loc. cit. n. 16. quin &, ut idem Fermosin. loc. cit. num. 4. est fructus cum honorificientia, à persona non avellibilis; fructus autem reserventur successori. Ad haec continet liberam donationem & meram gratiam. Et haec; etiam beneficium vivente Episcopo vacat in ejus mente, & non fuit ab eo provisum Castrop. loc. cit. Fermosin. num. 18. Item, etiam collatio spectaret ad Episcopum , non facienda tamen ab eo sine consentiu & consilio Capituli; cum hic consensus non faciat, ut collatio si communis Capitulo & Episcopo. Barbos. loc. cit. num. 10. Molin. de Just. tr. 5. §. 11. num. 9. & 13. ratione cuius communionis potestas conferendi tota transit ad Capitulum Sede vacante. Molin. cit. n. 13. Fermosin. loc. cit. quest. 24. num. 5. Castrop. Barbos. LL. cit. & alii, apud me, quest. 525. num. 4.

2. **R**esp. secundò: Sed neque Capitulum Sede vacante conferre potest beneficia debita conferri certi generis personis, puta graduatis, consanguineis fundatoris &c. Coras de benef. p. 1. c. 7. n. 5. Dian. &c. loquentes in genere. Castrop. loc. cit. num. 13. Gonz. ad reg. 8. Gl. 45. n. 19. loquentes in specie de beneficiis patrimonialibus, seu debitibus conferri oriundi ex certo loco Lotter. l. 6. n. 30. degradatis Fermosin. loc. cit. quest. 23. num. 14. de debitis conferri consanguineis fundatoris. Ratio est, quod etiæ potestas ordinaria collatorum restricta sit ad certum genus personarum; non tamen exinde dici possit necessaria, ut aliquoties resolvit Rota apud Gonz. loc. cit. Gl. 9. §. 1. n. 75. non tantum, quia adhuc inter plures personas est electio, (ad quam faciendam à lege electa est industria personæ Episcopi, ut Lotter. loc. cit. n. 30.) adeoque & locus gratificationi; sed etiam; quia, ut Castrop. Episcopus posset tale beneficium debitum conferri certo generi, quin in certa in specie personæ, puta , propinquiori fundatori non conferre, & permitendo elabi concessum sibi semestre & sic collationem devolvi ad alium; cum compelli nequeat ad conferendum, sicut per electores & patronos compelli potest Ordinarius, ut electum confirmet, presentatum instituat. Item quia, ut Lotter. loc. cit. ex illa necessitate confer-

rend